

Studiul 2: Mesajul crucii

Sabat după-amiază, 04 iulie

De memorat:

„Fiindcă propovăduirea crucii este o nebulă pentru cei ce sunt pe calea pierzării, dar pentru noi, care suntem pe calea mântuirii, este puterea lui Dumnezeu.”

1 Corinteni 1:18.

Cicero, un scriitor și orator roman păgân, le spusese romanilor că este atât de respingătoare ideea de cruce ca mijloc de pedeapsă, încât nici măcar un gând nu merita îndreptat spre ea. Deși Cicero a murit cu aproximativ o jumătate de secol înainte de nașterea Domnului Isus, afirmația sa ilustrează disprețul cu care romanii priveau crucea.

În schimb, Pavel avea să scrie: „propovăduirea crucii [...] este puterea lui Dumnezeu” (1 Corinteni 1:18). Pentru Pavel, crucea este instrumentul împăcării dintre Dumnezeu și om (Efeseni 2:16; Coloseni 1:20), simbolul suprem al smereniei Domnului Isus (Filipeni 2:8) și locul unde a fost plătită datoria noastră imensă (Coloseni 2:14).

Crucea este răspunsul lui Pavel la problemele din Corint. Nu trebuie să citim prea mult din 1 Corinteni pentru a observa că Pavel este foarte preocupat de o problemă majoră: dezbinările din biserică. Pavel este atât de tulburat încât, imediat după urări (1 Corinteni 1:1-3) și după secțiunea de mulțumire (1 Corinteni 1:4-9), este primul subiect pe care îl abordează (1 Corinteni 1:10-17). În această săptămână ne vom opri asupra puternicului mesaj de la Golgota ca soluție la această problemă și la altele din Corint.

Evangelhia crucii

Pavel spune că mesajul crucii este puterea lui Dumnezeu pentru noi. Nu este de mirare că „Isus Hristos, [...] și El răstignit” este centrul predicării sale (1 Corinteni 2:2).

1. Ce idee importantă subliniază Pavel 1 Corinteni 1:17-31?

1 Corinteni 1:17-31

¹⁷ De fapt, Hristos m-a trimis nu să botez, ci să propovăduiesc Evangelhia: nu cu înțelepciunea vorbirii, ca nu cumva crucea lui Hristos să fie făcută zadarnică.

¹⁸ Fiindcă propovăduirea crucii este o nebunie pentru cei ce sunt pe calea pierzării, dar pentru noi, care suntem pe calea mântuirii, este puterea lui Dumnezeu.

¹⁹ Căci este scris: „Voi prăpădi înțelepciunea celor înțelepți și voi nimici priceperea celor pricepuți.”

²⁰ Unde este înțeleptul? Unde este cărturarul? Unde este vorbărețul veacului acestuia? N-a prosti Dumnezeu înțelepciunea lumii acesteia?

²¹ Căci întrucât lumea, cu înțelepciunea ei, n-a cunoscut pe Dumnezeu în înțelepciunea lui Dumnezeu, Dumnezeu a găsit cu cale să mântuiască pe credincioși prin nebunia propovăduirii crucii.

²² Iudeii, într-adevăr, cer minuni, și grecii caută înțelepciune,

²³ dar noi propovăduim pe Hristos cel răstignit, care pentru iudei este o pricină de poticnire, și pentru neamuri o nebunie,

²⁴ dar pentru cei chemați, fie iudei, fie greci, este puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu.

²⁵ Căci nebunia lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât oamenii, și slăbiciunea lui Dumnezeu este mai tare decât oamenii.

²⁶ De pildă, fraților, uitați-vă la voi, care ați fost chemați: printre voi nu sunt mulți înțelepți în felul lumii, nici mulți puternici, nici mulți de neam ales.

²⁷ Dar Dumnezeu a ales lucrurile nebune ale lumii, ca să facă de rușine pe cele înțelepte. Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii, ca să facă de rușine pe cele tari.

²⁸ Și Dumnezeu a ales lucrurile josnice ale lumii și lucrurile disprețuite, ba încă lucrurile care nu sunt, ca să nimicească pe cele ce sunt,

²⁹ pentru ca nimeni să nu se laude înaintea lui Dumnezeu.

³⁰ Și voi, prin El, sunteți în Hristos Isus. El a fost făcut de Dumnezeu pentru noi înțelepciune, neprihănire, sfințire și răscumpărare,
³¹ pentru ca, după cum este scris: „Cine se laudă să se laude în Domnul.”

În 1 Corinteni 1:18-31 Pavel tratează contrastul dintre nebunia omenească și înțelepciunea divină. Crucea are puterea de a arăta atât ceea ce este mai rău la om, cât și ceea ce este mai bun la Dumnezeu. Această secțiune din 1 Corinteni debutează cu afirmația din 1 Corinteni 1:17. Deoarece crucea lui Hristos nu trebuie să fie lipsită de puterea ei (1 Corinteni 1:17), mesajul crucii trebuie să ocupe locul central în predicarea noastră (vezi și 1 Corinteni 2:2).

Pavel spune că a fost trimis nu să boteze, ci să predice Evanghelia crucii. Această afirmație necesită două observații importante. (1) Verbul grecesc tradus prin „a trimite” este *apostellō*, care provine din aceeași rădăcină cu termenul *apostol*. Astfel sarcina apostolică fundamentală a lui Pavel era proclamarea Evangheliei. (2) Cuvintele lui Pavel despre botez nu înseamnă că botezul nu era important, ci că nu era la fel de important ca predicarea. El îi mustra de altfel pe cei care puneau accentul pe cine făcea botezul, în loc să îl pună pe Cel în numele căruia erau botezați, adică pe Isus.

Prin expresia „înțelepciunea vorbirii” (1 Corinteni 1:17), Pavel nu sugerează că discursurile elocvente sunt rele în sine. Ideea este că înțelepciunea omenească nu trebuie să umbrească mesajul crucii. Această expresie face trimitere la retorica greco-romană. În Atena, Pavel a folosit logica, știința și filozofia, dar acestea au adus puțin rod. Astfel el „s-a hotărât să urmeze un alt plan de lucru în Corint, în eforturile lui de a le atrage atenția celor nepăsători, indiferenți. El era hotărât să evite argumentările și discuțiile elaborate și să nu știe între corinteni nimic «altceva decât pe Isus Hristos, și pe El răstignit»” (Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, p. 244).

În ce moduri pot discursurile elaborate să umbrească mesajul crucii? De ce proclamarea lui Isus Hristos și a Lui răstignit a adus mai mult rod în Corint decât logica, știința și filozofia în Atena? Pot exista totuși situații în care logica, filozofia și știința să fie utile în proclamarea Evangheliei?

Nebunie pentru cei care pier

Comparând nebunia omului cu înțelepciunea divină, Pavel afirmă că „propovăduirea crucii este o nebunie pentru cei ce sunt pe calea pierzării” (1 Corinteni 1:18). Aceasta este prima dintre cele 6 referiri la „nebunie”/„nebun” din 1 Corinteni 1:18-31.

2. Cum ne ajută 1 Corinteni 1:20,21,23,25 și 27, unde se vorbește despre nebunie, să înțelegem ce a vrut să spună Pavel când afirmă că mesajul crucii este o nebunie pentru cei ce pier?

1 Corinteni 1:20,21,23,25,27

²⁰ Unde este înțeleptul? Unde este cărturarul? Unde este vorbărețul veacului acestuia? N-a prosti Dumnezeu înțelepciunea lumii acesteia?

²¹ Căci întrucât lumea, cu înțelepciunea ei, n-a cunoscut pe Dumnezeu în înțelepciunea lui Dumnezeu, Dumnezeu a găsit cu cale să mântuiască pe credincioși prin nebunia propovăduirii crucii.

²³ dar noi propovăduim pe Hristos cel răstignit, care pentru iudei este o pricină de poticnire, și pentru neamuri o nebunie,

²⁵ Căci nebunia lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât oamenii, și slăbiciunea lui Dumnezeu este mai tare decât oamenii.

²⁷ Dar Dumnezeu a ales lucrurile bune ale lumii, ca să facă de rușine pe cele înțelepte. Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii, ca să facă de rușine pe cele tari.

Cuvântul grecesc tradus cu „nebunie” în 1 Corinteni 1:18 este *mōria*. Acesta apare doar de 5 ori în Noul Testament, de fiecare dată în 1 Corinteni (1 Corinteni 1:18,21,23; 2:14; 3:19). Alte cuvinte din aceeași familie apar de multe ori în Noul Testament.

Nebunia despre care vorbește Pavel în 1 Corinteni 1:18,23 nu jignește capacitatea intelectuală a corintenilor, ci evidențiază indiferența lor față de adevărul Evangheliei. De aceea Pavel a fost nevoit să condamne comportamentul și gândirea imorală, lipsa discernământului și chiar răzvrătirea împotriva lui Dumnezeu.

Gândește-te la situația lui Pavel în acest oraș! El vine într-un loc ce se mândrea cu presupusa lui cunoaștere, înțelepciune și rafinament cultural. Fix aici Pavel vorbește despre un iudeu galileean, Isus din Nazaret, care fusese răstignit de romani și apoi înviat – toate acestea pentru a plăti nu doar pentru păcatele corintenilor, ci pentru păcatele întregii lumi. *Omul ăsta n-are cum să vorbească serios...* Pe cine vrea să păcălească? Acesta nu era un concept filozofic nou și profund care să poată fi analizat și interpretat prin instrumente filozofice; părea o absurditate, un non-sens, nimic demn de a fi luat în serios de un corintean educat. Dar, oricât de nebunesc suna mesajul lui Pavel pentru păgâni, pentru mulți iudei era și mai greu de acceptat. Ce iudeu s-ar fi așteptat ca Mesia să fie executat de Roma? Mesia trebuia să-i învingă pe romani, nu să fie răstignit de ei. Astfel, de la bun început, Pavel s-a confruntat cu multe obstacole în Corint. Totuși, în ciuda tuturor acestora, suflete – dintre evrei și neevrei – au fost câștigate pentru Evanghelie.

Care este mesajul aici? Oricâtă opoziție am înfrunta, Dumnezeu are oameni pregătiți să audă adevărul. Trebuie să fim gata să ne lăsăm folosiți de El pentru a ajunge la aceste persoane, oriunde s-ar afla, chiar și în locuri la fel de corupte sau și mai corupte decât Corintul.

Putere pentru cei mântuiți

Mesajul din 1 Corinteni 1:18 este prea clar pentru a nu fi înțeles. Semnificația crucii depinde de felul în care este privită. Pentru cei care se răzvrătesc împotriva lui Dumnezeu, ea este o nebunie; dar pentru cei care doresc mântuirea Sa, este putere.

3. Ce a realizat Domnul Isus pentru noi pe cruce, potrivit Coloseni 1:20 și 1 Petru 2:24?

Coloseni 1:20

²⁰ și să împace totul cu Sine prin El, atât ce este pe pământ, cât și ce este în ceruri, făcând pace prin sângele crucii Lui.

1 Petru 2:24

²⁴ El a purtat păcatele noastre în trupul Său pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru neprihănire; prin rănilor Lui ați fost vindecați.

Așa cum am văzut deja, în vestirea Evangheliei trebuie evitată „înțelepciunea vorbirii, ca nu cumva crucea lui Hristos să fie făcută zadarnică” (1 Corinteni 1:17). În lumina acestui verset devine mai ușor de înțeles de ce opusul nebiei este nu înțelepciunea umană, ci puterea lui Dumnezeu (1 Corinteni 1:18). Crucea, care este atât de contrară rațiunii umane, arată cât de limitată este de fapt înțelepciunea omului.

Textul grecesc din 1 Corinteni 1:18 sugerează că „cei ce sunt pe calea pierzării” au parte de rezultatul propriilor acțiuni. Textul poate fi redat astfel: „Fiindcă propovăduirea crucii este o nebunie pentru cei care se prăpădesc singuri...” Verbul grecesc *apollymi* („a pieri”) poate însemna și „a prăpădi/a distruge” (Ioan 10:10). De fapt, *apollymi* este tradus prin „a prăpădi” în 1 Corinteni 1:19. Ce se întâmplă aici? Pavel oferă o bază biblică pentru afirmația din versetul 18 referitoare la acești oameni care pier și citează în versetul 19 cuvintele lui Dumnezeu din Isaia 29:14. În acest verset Dumnezeu este Cel care produce distrugerea, ceea ce pare să contrazică mândria autodistructivă menționată chiar înainte. Totuși nu există nicio contradicție: ideea este că Dumnezeu va distruge ceea ce deja se autodistruge.

În contrast cu cei care sunt distruși, expresia „pentru noi, care suntem pe calea mântuirii” (1 Corinteni 1:18) arată că salvarea vine numai de la Dumnezeu. Pavel spune că suntem salvați, nu ne salvăm singuri. Bineînțeles, nici nu putem. Mântuirea noastră are o sursă externă. În timp ce distrugerea este provocată de noi înșine, salvarea poate fi doar oferită, un dar al harului pentru păcătoși. După cum reiese clar din 1 Corinteni 1:21, Dumnezeu este Cel care îi salvează pe cei ce cred. Nebunia, în acest sens, este actul de a respinge ceea ce Dumnezeu i-a oferit omenirii prin jertfa lui Hristos (1 Corinteni 1:30), aducându-și astfel singură pierzarea.

„Fiindcă plata păcatului este moartea, dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru” (Romani 6:23). În ce mod reafirmă acest verset ceea ce spunea Pavel în 1 Corinteni 1:18,19?

1 Corinteni 1:18,19

¹⁸ Fiindcă propovăduirea crucii este o nebunie pentru cei ce sunt pe calea pierzării, dar pentru noi, care suntem pe calea mântuirii, este puterea lui Dumnezeu.

¹⁹ Căci este scris: „Voi prăpădi înțelepciunea celor înțelepți și voi nimici priceperea celor pricepuți.”

Un Mesia răstignit

Pavel a scris că „iudeii [...] cer minuni, și grecii caută înțelepciune” (1 Corinteni 1:22). Crucea – ideea că Dumnezeu, Mesia, a fost răstignit – nu era semnul pe care îl așteptau evreii. Nu era nici genul de înțelepciune pe care o doreau grecii. Ea contrazicea toate așteptările. De fapt, e suficient să citim reacția ucenicilor la ideea că Domnul urma să fie răstignit (vezi Marcu 8:31,32; 9:30-32 și 10:32-34) pentru a înțelege cât de străină și respingătoare era această noțiune, mai ales pentru evrei. Ei se așteptau ca Mesia să-i cucerească pe romani, dar nu a fost așa, cel puțin nu în sensul militar, lumesc, al termenului „a cuceri”.

Vreme de secole crucea a fost pentru creștini un simbol al credinței. Le vine greu creștinilor din secolul XXI să înțeleagă cât de șocantă părea ideea de Dumnezeu răstignit pentru mentalitatea din secolul I. Totuși tocmai faptul că era un mesaj atât de tulburător îl face demn de cele mai profunde reflecții. Portretul unui Mesia răstignit arată întregului univers cât de departe a fost dispus Dumnezeu să meargă pentru a duce la îndeplinire planul de răscumpărare. Însăși ideea de cruce și de moarte a Domnului pe cruce este uimitoare pentru noi, păcătoșii de pe pământ. (Gândește-te însă ce trebuie să fi însemnat aceasta pentru ființele fără păcat care Îl cunoșteau pe Domnul Isus și I se închinau în cer!)

4. Ce ne învață Faptele apostolilor 13:16-47 (în special versetele 26, 38 și 47) despre semnificația jertfei Domnului Isus?

Faptele apostolilor 13:16-47

¹⁶ Pavel s-a sculat, a făcut semn cu mâna și a zis: „Bărbați israeliți și voi care vă temeți de Dumnezeu, ascultați!

¹⁷ Dumnezeu al acestui popor Israel a ales pe părinții noștri. A ridicat la cinste pe norodul acesta, în timpul șederii lui în țara Egiptului, și l-a scos din Egipt cu brațul Său cel puternic.

¹⁸ Timp de aproape patruzeci de ani, le-a suferit purtarea în pustie.

¹⁹ Și, după ce a nimicit șapte popoare în Țara Canaanului, le-a dat de moștenire pământul lor, pentru aproape patru sute cincizeci de ani.

²⁰ După aceste lucruri le-a dat judecători, până la prorocul Samuel.

²¹ Ei au cerut atunci un împărat. Și, timp de aproape patruzeci de ani, Dumnezeu le-a dat pe Saul, fiul lui Chis, din seminția lui Beniamin,

- ²² apoi l-a înlăturat și le-a ridicat împărat pe David, despre care a mărturisit astfel: ‘Am găsit pe David, fiul lui Iese, om după inima Mea, care va împlini toate voile Mele.’
- ²³ Din sămânța lui David, Dumnezeu, după făgăduința Sa, a ridicat lui Israel un Mântuitor, care este Isus.
- ²⁴ Înainte de venirea Lui, Ioan propovăduise botezul pocăinței la tot norodul lui Israel.
- ²⁵ Și Ioan, când era la sfârșitul însărcinării lui, zicea: ‘Cine credeți că sunt eu? Nu sunt Acela, ci iată că după mine vine Unul căruia eu nu sunt vrednic să-i dezleg încălțămintea picioarelor.’
- ²⁶ Fraților, fii ai neamului lui Avraam, și cei ce vă temeți de Dumnezeu, vouă v-a fost trimis Cuvântul acestei mântuiri.
- ²⁷ Căci locuitorii din Ierusalim și mai-marii lor n-au cunoscut pe Isus și, prin faptul că L-au osândit, au împlinit cuvintele prorocilor, care se citesc în fiecare Sabat.
- ²⁸ Măcar că n-au găsit în El nicio vină de moarte, totuși ei au cerut lui Pilat să-L omoare.
- ²⁹ Și, după ce au împlinit tot ce este scris despre El, L-au dat jos de pe lemn și L-au pus într-un mormânt.
- ³⁰ Dar Dumnezeu L-a înviat din morți.
- ³¹ El S-a arătat, timp de mai multe zile, celor ce se suiseră cu El din Galileea la Ierusalim și care, acum, sunt martorii Lui înaintea norodului.
- ³² Și noi vă aducem vestea aceasta bună că făgăduința făcută părinților noștri,
- ³³ Dumnezeu a împlinit-o pentru noi, copiii lor, înviind pe Isus, după cum este scris în psalmul al doilea: ‘Tu ești Fiul Meu, astăzi Te-am născut.’
- ³⁴ Că L-a înviat din morți, așa că nu Se va mai întoarce în putrezire, a spus-o când a zis: ‘Vă voi împlini cu toată credincioșia făgăduințele sfinte pe care le-am făcut lui David.’
- ³⁵ De aceea mai zice și în alt psalm: ‘Nu vei îngădui ca Sfântul Tău să vadă putrezirea.’
- ³⁶ Și David, după ce a slujit celor din vremea lui, după planul lui Dumnezeu, a murit, a fost îngropat lângă părinții săi și a văzut putrezirea.
- ³⁷ Dar Acela pe care L-a înviat Dumnezeu n-a văzut putrezirea.
- ³⁸ Să știți dar, fraților, că în El vi se vestește iertarea păcatelor,
- ³⁹ și oricine crede este iertat prin El de toate lucrurile de care n-ați putut fi iertați prin Legea lui Moise.
- ⁴⁰ Astfel, luați seama să nu vi se întâmple ce se spune în proroci:
- ⁴¹ Uitați-vă, disprețuitorilor, mirați-vă și pieriți, căci în zilele voastre am să fac o lucrare pe care n-o veți crede nicidecum, dacă v-ar istorisi-o cineva.”

- ⁴² Când au ieșit afară, neamurile i-au rugat să le vorbească și în Sabatul viitor despre aceleași lucruri.
- ⁴³ Și după ce s-a împrăștiat adunarea, mulți din iudei și din prozeliții evlavioși au mers după Pavel și Barnaba, care stăteau de vorbă cu ei și-i îndemneau să stăruiască în harul lui Dumnezeu.
- ⁴⁴ În Sabatul viitor, aproape toată cetatea s-a adunat ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu.
- ⁴⁵ Iudeii, când au văzut noroadale, s-au umplut de pizmă, vorbeau împotriva celor spuse de Pavel și-l batjocoreau.
- ⁴⁶ Dar Pavel și Barnaba le-au zis cu îndrăzneală: „Cuvântul lui Dumnezeu trebuia vestit mai întâi vouă, dar, fiindcă voi nu-l primiți și singuri vă judecați nevrednici de viața veșnică, iată că ne întoarcem spre neamuri.
- ⁴⁷ Căci așa ne-a poruncit Domnul: ‘Te-am pus ca să fii Lumina neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului.’”

Pavel spune că Hristos l-a trimis să propovăduiască Evanghelia. Prin urmare el predică mesajul unui Mesia răstignit (1 Corinteni 1:23), rezumând aceste idei în 1 Corinteni 2:1-5. Apostolul se dovedește credincios însărcinării de la Hristos. În proclamarea Evangheliei, el nu folosea „o vorbire sau înțelepciune strălucită” (1 Corinteni 2:1), dimpotrivă, se concentra doar pe „Isus Hristos, și pe El răstignit” (1 Corinteni 2:2). Exprimarea și mesajul său „nu stăteau în vorbirile înduplecătoare ale înțelepciunii, ci într-o dovadă dată de Duhul și de putere” (1 Corinteni 2:4), pentru că, de fapt, „înțelepciunea oamenilor” se află în contrast evident cu „puterea lui Dumnezeu” (2 Corinteni 2:5).

Un Mesia răstignit era ceva cu totul neașteptat atât pentru iudei, cât și pentru greci. Ce ne spune acest lucru despre faptul că Dumnezeu nu acționează întotdeauna așa cum ne așteptăm? De ce este important să înțelegem acest lucru, mai ales când lucrurile nu merg așa cum am sperat?

Hristos, puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu

În 1 Corinteni 1:19,20,30 și 31, Pavel vorbește despre cum înțelepciunea lui Dumnezeu și cea omenească sunt atât de diferite încât se exclud reciproc. Observă că Pavel nu respinge înțelepciunea în sine, ci respinge acel tip de înțelepciune umană ce încearcă să concureze cu Dumnezeu! Înțelepciunea omului este incapabilă să elibereze omul de păcat. Numai Hristos, înțelepciunea lui Dumnezeu, poate realiza acest lucru. Vezi tabelul de mai jos:

dar pentru noi, care suntem pe calea mântuirii	[propovăduirea crucii] este puterea lui Dumnezeu	1 Corinteni 1:18
dar pentru cei chemați	[Hristos] este puterea [...] lui Dumnezeu	1 Corinteni 1:24

Atât versetul 18, cât și versetul 24 din 1 Corinteni arată că Hristos este puterea lui Dumnezeu, în sensul că El are puterea de a-i salva pe oameni de păcatele lor. Într-adevăr, „Dumnezeu a găsit cu cale să mântuiască pe credincioși prin nebunia propovăduirii crucii” (1 Corinteni 1:21). Expresiile: „noi, care suntem pe calea mântuirii” (1 Corinteni 1:18), „credincioși” (1 Corinteni 1:21) și „cei chemați” (1 Corinteni 1:24) se referă la aceeași categorie, adică la oameni care trăiesc experiența mântuirii prin credință. „Evanghelia lui Hristos [...] este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede” (Romani 1:16).

Hristos nu este doar puterea, ci și înțelepciunea lui Dumnezeu. Aceasta înseamnă că prin El Dumnezeu a înfruntat și a rezolvat problema păcatului, o problemă pe care înțelepciunea umană nu o putea rezolva. Înțelepciunea acestei lumi nu poate să-L facă pe om să-L cunoască pe Dumnezeu (1 Corinteni 1:21). În schimb, prin Hristos devenim înțelepți pentru mântuire (2 Timotei 3:15).

5. Ce idee transmite Pavel în 1 Corinteni 1:24-29? Observă cuvintele pe care le folosește, precum „nebie”, „slăbiciune”, „putere” și „înțelept”!

1 Corinteni 1:24-29

²⁴ dar pentru cei chemați, fie iudei, fie greci, este puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu.

- ²⁵ Căci nebunia lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât oamenii, și slăbiciunea lui Dumnezeu este mai tare decât oamenii.
- ²⁶ De pildă, fraților, uitați-vă la voi, care ați fost chemați: printre voi nu sunt mulți înțelepți în felul lumii, nici mulți puternici, nici mulți de neam ales.
- ²⁷ Dar Dumnezeu a ales lucrurile bune ale lumii, ca să facă de rușine pe cele înțelepte. Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii, ca să facă de rușine pe cele tari.
- ²⁸ Și Dumnezeu a ales lucrurile josnice ale lumii și lucrurile disprețuite, ba încă lucrurile care nu sunt, ca să nimicească pe cele ce sunt,
- ²⁹ pentru ca nimeni să nu se laude înaintea lui Dumnezeu.

Când citim 1 Corinteni 1:24-29 ar trebui să observăm termenii „nebun/nebunie” și „slab/slăbiciune”. Ideea este că înțelepciunea umană poate considera mesajul crucii o nebunie și o slăbiciune. Totuși „nebunia lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât oamenii, și slăbiciunea lui Dumnezeu este mai tare decât oamenii” (1 Corinteni 1:25). Aceasta nu înseamnă că Dumnezeu este slab sau nebun, ci exprimă faptul că puterea și înțelepciunea Sa depășesc cu mult orice capacitate omenească.

| Ce mesaj personal găsești în 1 Corinteni 1:26?

1 Corinteni 1:26

- ²⁶ De pildă, fraților, uitați-vă la voi, care ați fost chemați: printre voi nu sunt mulți înțelepți în felul lumii, nici mulți puternici, nici mulți de neam ales.

Un gând de încheiere

Suplimentar: Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus*, cap. 78, „Golgota”

„Pentru mintea multora care trăiesc în timpurile noastre, crucea de la Golgota este înconjurată de amintiri sfinte. Gânduri pline de sfințenie sunt legate de scenele răstignirii. Dar, în zilele lui Pavel, crucea era privită cu simțăminte de dezgust și oroare. Să înalți ca Mântuitor al omenirii pe Unul care suferise moartea pe cruce ar fi atras în mod firesc batjocura și împotrivirea. [...] Printre ascultătorii săi dintre iudei erau mulți care aveau să se înfurie din pricina soliei pe care el avea să o vestească. În ce îi privește pe greci, cuvintele lui aveau să li se pară o deplină nebunie. El avea să fie privit ca un om slab de minte pentru că încerca să arate cum putea crucea să aibă vreo legătură cu înnobilarea sau salvarea omenirii.

Dar pentru Pavel crucea făcea obiectul celui mai mare interes. Încă din momentul în care fusese oprit din acțiunea de persecutare a urmașilor Nazarineanului răstignit, el nu încetase niciodată să preamărească crucea. Atunci îi fusese dată o descoperire a iubirii infinite a lui Dumnezeu, așa cum era arătată în moartea lui Hristos, și o minunată transformare avusese loc în viața lui, aducându-i toate planurile și năzuințele în armonie cu cerul” (Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, p. 245, 246).

Zilnic: Iov 2 – 8; Ellen G. White, *Dietă și hrană*, cap. 22 (integral)

1. Ce a spus Iov când a deschis gura?
2. De câte ori te va izbăvi Dumnezeu din necaz și de câte ori nu te va atinge răul?
3. Cine nu se mai întoarce în casa lui și nu-și mai cunoaște locul în care locuia?
4. Pe ce om nu-l leapădă Dumnezeu?
5. De ce fel de alimente se lipsea un extremist ca să fie exemplu pentru cei neglijenți?

Studiul 3: Unitate în Hristos

Sabat după-amiază, 11 iulie

De memorat:

„Vă îndemn, fraților, pentru Numele Domnului nostru Isus Hristos, să aveți toți același fel de vorbire, să n-aveți dezbinări între voi, ci să fiți uniți în chip desăvârșit într-un gând și o simțire.”

1 Corinteni 1:10.

Cei care observă fauna sălbatică știu că unele animale trăiesc în haite, în turme sau în colonii de diferite dimensiuni. De la lupi la delfini și până la furnicile-soldat, aceste vietăți tind să stea împreună. Cimpanzeii sunt mai ales cunoscuți pentru legăturile lor sociale strânse, conviețuind uneori în grupuri de la 15 până la 150 de membri. Totuși aceste relații nu sunt întotdeauna armonioase, iar uneori cimpanzeii se ceartă între ei.

Oamenii sunt într-o anumită măsură la fel, adică nu doar că tind să trăiască în grupuri, dar uneori se ceartă în cadrul acelorași grupuri. Și aceasta este o realitate chiar și în bisericile noastre. Se formează partide sau bisericuțe, adesea în jurul unui lider carismatic. Și chiar mai rău, aceste grupuri exclusiviste nu se înțeleg unul cu altul. Ai observat așa ceva în biserica ta?

Dacă da, atunci înțelegi problema cu care s-a confruntat Pavel în Corint. Săptămâna aceasta vom analiza capitolele 1 la 4 din 1 Corinteni, unde apostolul Pavel abordează problema certurilor din biserică și arată cum pot fi depășite, și anume, prin unitatea în Hristos.